

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 2. Probatur hoc nostrum Assertum rationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

ita Divina docent eloquia. Et argumentamur eodem modo proportione servatâ de Paternitate D. Iosephi in ordine ad ipsius in utero sanctificationem, quo de Maternitate Divæ Deiparæ in ordine ad ipsius præservationem à peccato, ut scilicet quia hæc altiori titulo est Mater Christi, quàm D. Iosephus ejus Pater, ita ipsa propter altissimam Maternitatem, altissimo gratiæ privilegio, justitiæ scilicet originalis & præservationis à peccato, condecorata sit: Ille verò quia in ratione Patris proximè ad illam accedit, ut infra ostendetur part. 2. tract. 2. gratiæ proximæ illi privilegio, quod est sanctificationis in utero, donatus sit.

CAPUT II.

*Probatur hoc nostrum Affer-
tum rationibus.*

- I. **P**RIMUM & commune argumentum ducitur ab exemplo aliorum qui fuerunt in utero sanctificati: si enim Jeremias Propheeta & D. Joannes Baptista fuerunt in utero sanctificati, ut probavimus cap. præcedenti sect. 4. Cur hoc Privilegii negatum fuisset Patri Jesu D. Iosepho? Hoc argumentum supponit D. Iosephum non esse minorem illis, quod partim constat ex dictis supra tract. 1. magisque patebit ex dicendis in decursu operis.
- II. Non acquiescunt aliqui huic argumento: volunt enim totam rationem illorum quæ fecit Deus ad extra esse ipsius voluntatem: unde, inquirunt, non sequitur quod si supradicti fuerunt in utero sanctificati idem sit dicendum de D. Iosepho, eo quod ejus dignitas eminentior sit, & ordinatio ad Christum omnis sanctitatis fontem longè strictior dignitate vel ordinatione illorum; quia ratio cur supradicti fuerunt in utero sanctificati non est eorum dignitas futura, ut supponitur in argumento, sed sola Dei voluntas.
- III. Mihi tamen certissimum est & indubitatum illud argumentum: quia & si omnium quæ fecit Deus ad extra ratio à priori sit voluntas Dei, atque ve-

rum sit quod omnia quæ fecit Deus, ideo fecerit quia voluit: in illis tamen quæ non habent rationem finis, fuit etiam aliquod illorum motivum ex parte creaturæ: verbi gratiâ, Beata Virgo fuit immunis à peccato originali in suâ Conceptione, &c. hujus rei ratio quidem à priori est quia Deus voluit, sed quia hæc immunitas à peccato originali, &c. non habet rationem finis, verissimum esse constat quod hæc immunitas illi collata sit quia futura erat Mater Dei: quod autem futura erat Mater Dei, cum habeat rationem finis, nullam habet rationem ex parte Virginis, sed tota ratio est voluntas Dei: similiter D. Joannes Baptista fuit in utero sanctificatus, & hoc ideo quia Deus voluit: sed hoc voluit Deus quia ita conveniebat, ut aptus fieret & idoneus ad eminentem gradû, & excellens illud munus subeundum, ad quod illum elegerat: Quare currit primum nostrum argumentum, & omninò dicendum cum communi Doctorum, quod omnis ratio sanctificationis in utero ex parte creaturæ est propter sanctificati futuram excellentem dignitatem: unde cum quæcumque tandem sit aliorum Sanctorum qui in utero sanctificati sunt dignitas, minor sit semper Paternitate D. Iosephi, de quâ part. 2. tract. 2. sequitur manifestè quod si illi sanctificati, & hic: idque à fortiori.

Et certè si hoc olim de illo asseruerunt tot nobiles Theologi, qui tamen leviter tantùm attigerant rationem Paternitatis ejus ad Christum, vixque illum arbitrati sunt amplius quàm Patrem Putativum, Nutritivum, & Custodem, quid jam dicendum, cum eandem Paternitatem tam strictam videmus, quam ostensuri sumus infra part. 2. tract. 2.

Deinde si D. Iosephus fuisset Pater Christi per generationem, ut potuit esse ex Doctrinâ Patris Suarez tom. 2. in tertiam partem Divi Thomæ quæst. 32. disputat. 10. Sect. 3. ubi etiam censeat hanc assercionem adeo esse certam, ut contraria nec probabilis nec verisimilis videatur, nonne eodem prorsus modo de illo argumentaremur, quod de Beatissimâ Virgine ejus Matre per generationem

Synopsis

Magnalium

D.

Iosephi

SV
an

i v.

v.

generationem ob easdem rationes? certissimumque nobis esset de illo consequenter, ut de illa quod gratiam originalis iustitiæ accepisset? quis inficiabitur? Quare cum ipsius Paternitas ad Christum non longè ablit ab hâc Paternitate per generationem, sed illam proximè & immediatè attingat, quem admodum dicturi sumus part. 2. tract. 2. sequitur quod illa gratiæ privilegia acceperit, quæ proximè accedunt ad prærogativas Patris per generationem: Atqui gratiæ privilegium proximè accedens ad illud Patris per generationem (quod est gratia iustitiæ originalis) est gratia sanctificationis in utero, illam ergo abs dubiè accepit.

VI. Et verò cum Christus Dominus sit verè filius D. Iosephi, certè cum hic respectus filii, quem habet ad D. Iosephum tanquam Patrem, sit incomparabiliter major quocumque alio, quem habet ad alias creaturas, exceptâ solâ Beatissimâ Virgine, debet quoque pluris ab eo æstimari & haberi: sed quædam inter illas hoc privilegio sanctificationis in utero honoratæ sunt, ut diximus, ergo hoc D. Iosepho non est denegandum: ad cõ enim naturalis est filiorum erga parentes honos, ut lex iis, inquit Cicero pro Milone, *Non tam sit nobis data, quam nobiscum nata, eam non didicerimus, verum ex ipsâ naturâ hausimus, ad eam non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus.*

VII. Neque dicas D. Iosephum non esse Patrem Christi generatione: Respondeo enim huius locum tenere per gratiam, ideo si non parisi, suppari saltem est meriti in ordine ad istum honorem: quare cum, si Pater esset Christi per generationem ei deberetur gratia iustitiæ originalis: ita ex quo huius locum tenet ex Dei electione, non potest ei negari privilegium huic suppar, quod est privilegium sanctificationis in utero.

VIII. Quod si SS. Patres & non infimæ notæ Doctores docent plures alios non in lege gratiæ solùm, sed etiam scriptâ & naturâ, fuisse in utero sanctificatos, vide Egeppum lib. 5. Comment. D. Hieron. in epist. ad Galat. cap. 1. D. Ambrosium lib. 4. de fide cap. 4. S. Ephrem orat. de Transfiguratur. Meta-

phrastem serm. de Sancto Jacobo, D. Bernardum epist. 174. S. Anastasium Nicen. in quæstion. Sac. Script. q. 59. apud Bibliothecam SS. Patrum tom. 6. S. Antoninum 3. part. summ. tit. 18. cap. 5. §. 6. Petrum Commestor. in Genes. cap. 66. Dionys. Carthus. in Genes. cap. 28. Jacobum Christopholitan. in Cantic. Magnificat, Carthagenam lib. 4. de Arcan. hom. 3. & alios, an pluribus verbis opus erit, ut hoc idem de D. Iosepho apud Deum, tanto, idem nobis persuadeamus?

Tandem cum peccatum sit servitus sub diabolo, ut constat, certumque sit ex præcedenti capite: Divum Joannem Baptistam & Jeremiam Propheta ex ipso utero ab illa fuisse erutos, quâ ratione credibile esse potest Divum Iosephum Christi Domini tam strictè Patrem, diutius in eâ servitute quàm illos fuisse relictum? Aristoteles in problem. lect. 29. quæst. 13. ait: *Et si iniquum est liberum asseruisse eum qui servus est, longè tamen iniquius servum sanxisse eum qui liber est.* Quare ablit à me, ablit ab omnibus piè de observantiâ Christi Jesu erga Patrem suum sentientibus, ut segnius se erga Patrem suum quam erga servos gessisse sentiant.

Postremò, prima sanctificatio quam Deus per se præstat est longè uberior & efficacior illâ quam præstat per hominem mediante Sacramento: quia hæc quam præstat per hominem mediante Sacramento est ordinaria & cõmunis, illaverò quam per se præstat est extraordinaria, quia est ex ratione & motivo supra commune. Sed uberior & efficacior debebatur Divo Iosepho prima sanctificatio, ut Patri Christi Domini quam cæteris omnibus, ergo illam de facto accepit.

Concludo per ea quæ Nicolaus Abbas Discipulus & Secretarius D. Bernardi Abbatis Clarevallensis lib. 9. ep. 9. de Divâ Virgine, ea applicando ejus suppari & sponso D. Iosepho, præsumuntur multa de D. Iosepho quæ nusquam leguntur, & præsumptionibus standum est donec probetur in contrarium.